

ACC. N:R M. 15338 : 1-2.

Landskap: Lettland Upptecknare: Janis Priestins, Lund
Härad: Berättare: Litiska flyktingar i Lund
Soken: Berättarens yrke:
Uppteckningsår: 1953 Född år i

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND
—

Dödan det av häst, hund och katt. s. 1-2.

Skriv endast på denna sida.

M. 15338: 1:

Lettiska flyktingar i Lund berättar:

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

uppt. av Janis Sviestins, Lund år 1953
berättare: lettiska flyktingar i Lund

Hästen är god, fridlyst.

Den har tjänat sitt levebröd.

Man säljer inte gamla hästen åt judar och zigenare.

Före världskriget letterna åt ej hästkött.

Det säges att zigenarna, däremot, köpt det.

Det fanns en affär i Riga, var man sålde hästkött - ej at letterna.

Men mukamedanerna

Gamla hästar såldes ibland till god. trädgårdar, cirks.

Det sägs, att även såpa tillverkades av hästkött.

När hästen är allt för gammal - 20-23 år -

man skjuter honom. Men för det mesta är det ej ägaren

som gör det.

Det fanns ej någon som hade till sin speciella uppdrag
att göra det. Det blev ej betallt för skjutningen.

Man begravnade hästarna med huden på.

I nyare tider hästarna fladdes

Togs ut i skogen, var råvaror fanns. Dödade där - för att
råvarorna skulle äta upp dem. Men ej gärna sin egen häst.

Lettland

M. 15338: 2.

Välpar och kattungar dränktes. Man lät gamla hundar
och katter leva tills de dog av sig själv - så fick det sitt
levebröd till sina gamla dagar. Ibland blev hundarna
skjutna. Hundar och katter fladdes ej.
Under år 1935-1936 katternas började plötslig försvinnar -
de fångade i smyg - för skinnernes skull.

[N.B. Hästarnas dödande i Sverige:
Dr. Jakobson berättar i sin bok "Sänkt sedebetyg".

i lettisk övers. sid 108 - 114]